

автомобилъ пристигна? Кой бѣше номерътъ на нейния автомобилъ, не знаете. Значи, всѣко нѣщо, което пристига съ тренъ, или съ автомобилъ, не е реално; всѣко нѣщо, което пристига безъ автомобилъ, безъ тренъ, е реално. Реалното въ свѣта иде по сжщия начинъ, както Христосъ се яви на ученицитѣ си следъ възкресението и каза: „Миръ вамъ!“ Христосъ не дойде съ никакъвъ автомобилъ. Той неочаквано се яви предъ ученицитѣ си и ги благослови. Като Го видѣха, ученицитѣ му се смутиха и се запитаха помежду си, какъ дойде Христосъ при тѣхъ при затворена врата? Тѣ останаха изненадани отъ това явяване на Христа, но не можаха да си отговорятъ.

Казвамъ: сегашниятъ животъ на хората е изразъ на тѣхното минало. Ето защо, всѣки трѣбва да се справи съ миналото си. Сегашната епоха е къмъ края си вече, тя е на завършване. Тритѣ елемента въ свѣта — земя, вода и въздухъ — сж завладани вече. Земята е завладана, водата е завладана и въздухътъ е завладанъ. Днесъ хиляди лодки и параходи кръстосватъ водитѣ на цѣлия свѣтъ, ловятъ рибитѣ, консервиратъ ги и ги изпращатъ въ търговията. Рибитѣ не намиратъ покой отъ хората. И въздухътъ е сжщо тѣй завладанъ. Днесъ балони, цепелини, аероплани летятъ изъ въздуха, и оттамъ пуцатъ бомби, стрелятъ срещу неприятеля. Следователно, и тритѣ елемента сж вече завладани, не остава нѣщо да се завладява. И сега, за да дойде благословението въ свѣта, хората трѣбва да минатъ презъ голѣми страдания. Това положение, именно, поставя хората предъ голѣми противорѣчия. Когато е създавалъ свѣта, Богъ е предвидѣлъ външнитѣ противорѣчия, но тѣ сж неизбѣжни, тѣ сж необходимъ законъ за развитието на човѣчеството. Когато вадите нѣкаква руда, не срещате ли противорѣчия? Голѣми противорѣчия срещате, но тѣ се оправдаватъ съ богатата, които придобивате отъ тази руда. Вие поставяте рудата въ пещъ, нагрѣвате я съ вжглища, и непотрѣбното отъ нея, сгурията, излиза навънъ, а цѣнното, металътъ, остава въ пещъта и го използвате за разни цели. Значи, противорѣчиата, страданията въ живота сж необходими, за да се извади непотрѣбното отъ човѣка и да се изхвърли навънъ, а потрѣбното, т. е. ценното, да остане въ него, като качество на човѣшката душа. Всѣко нѣщо, което не може да се използва за работа, е непотрѣбно. Грѣхътъ въ свѣта е сгурията, шлакътъ, който, при стопяването на рудата, се отдѣля настрана. Благо-